

nr. 64 / 7-20 decembrie 2014 - apariție bilunară

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CV DĂINTEL ȘĂPTĂMĂNILI

La mulți ani, Românie creștină

pr. paroh Mihai Gojgar

O treime din comerțul american se face în perioada sărbătorilor de iarnă. Între Ziua Recunoștinței și Anul Nou, americanii aruncă zeci de miliarde pe cadouri, decorațiuni și petreceri fastuoase. Uimiți de aburul trans-atlantic, românii încearcă să copieze. Uneori, fără logică. Perioada postului Crăciunului s-a transformat, aproape fără să ne dăm seama, în chefuri, banchete și oferte: Black Friday, fasolea cu cârnați de pe 1 decembrie, ghetuțele lui Moș Nicolae, cadourile de sub brad, valurile de șampanie de Revelion. Îmi dau seama că petrecerea românească e mai lungă: noi plusăm cu Sf. Vasile și Sf. Ioan Botezătorul. Pe la jumătatea lui ianuarie, după două luni de cheltuieli feroce, revenim la treabă. Nu este legea tuturor, devine însă obiceiul multora.

La începutul lunii cadourilor și după două săptămâni de Post al Crăciunului, am realizat că pentru români sărbătorile religioase, odinioară punctele cardinale ale anului, s-au transformat în borne greu identificabile în călătoriile noastre spre profit, satisfacție și succes. Oare nu riscăm să ne pierdem românitatea? Nu încerc să trasez liniile unei melodrame, dar vă adresez cu sinceritate această dilemă. Prăznuirea Sf. Andrei, dimpreună cu Ziua Marii Uniri ar trebui să fie un festival al României, al credinței și obiceiurilor tradiționale.

În această duminică, a XXX-a după Rusalii, la Sf. Liturghie se citește dialogul dintre tânărul dregător bogat și Mântuitorul Iisus Hristos (Luca XVIII, 18-27). Dorind să facă tot ce trebuie ca să câștige viața de veci („Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?” - v. 18), tânărul trece prima probă înfățișată de Domnul („Iar Iisus i-a zis: Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, decât unul Dumnezeu. Știi poruncile: Să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta. Iar el a zis: Toate acestea le-am păzit din tinerețile mele” - v. 19-21). Era adevărat. Îi mai lipsea încă ceva: „Vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; și vino de urmează Mie” - v. 22. Trist, s-a întors și și-a recunoscut limitele. Nu era pregătit pentru asta. Era și greu, chiar Hristos o spune: „Cât de greu vor intra cei ce au averi în

împărăția lui Dumnezeu!” - v. 24. Bineînțeles că ucenicii s-au mirat: omul acesta s-a străduit, era drept, era ascultător, atunci... „cine poate să se mântuiască?” - v. 26. Mântuitorul confirmă dificultatea actului, dar „Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu” - v. 27.

Probabil că este foarte greu să rezisti invitațiilor îmbietoare de a cumpăra, poate chiar cinci produse la preț de trei, deși ai nevoie doar de două. Amintirea lui Dumnezeu înseamnă cenzurarea pornirilor de acumulare și păstrare a cât mai multor bunuri. Răspunsul Bisericii la această atitudine este dăruirea. Postul Crăciunului este postul bucuriei, al gândului la ceilalți. A rupe de la tine și a da celorlalți. A lua cinci la preț de trei pentru a păstra două. Suntem responsabili pentru cele primite, ca și pentru cele achiziționate. Așa-zis din „banii noștri”. Ce sunt acești bani, dacă nu un test pentru noi? Oare știm să îi folosim? Ne recunoaștem ca uzufructuari vremelnici ai averilor, sau avem impresia că le stăpânim?

Cred cu tărie că dintre cititorii acestui ziar parohial se aleg cei care sprijină activitățile social filantropice ale Bisericii noastre. Mâncarea caldă pentru nevoiași fără adăpost din București (proiect pe care îl desfășurăm în fiecare sâmbătă), ajutoare sociale pentru enoriași care au dificultăți materiale, micile daruri pe care le oferim după posibilități se fac cu ajutorul dumneavoastră. Vă mulțumesc continuu pentru jertfelnicie și implicare.

În zilele de sărbătoare ale românilor, Sf. Andrei și Ziua Națională, a-ți aduce aminte de semenii defavorizați consider că reprezintă un perfect mod de prăznuire a românității. Cel dintâi chemat la apostolat, Sf. Andrei, i-a învățat pe străromâni dragostea de Dumnezeu și de aproapele, căile spre Lumina Preasfintei Treimi. În 1918 am reușit să fim uniți, să fim în comuniune, într-un cuget. Festivitățile românești trebuie să cuprindă rugăciunea pentru neam și binele întregului popor, pomenirea celor care s-au jertfit pentru noi, mângâierea celor slabi și îndurerați. Nu au loc oalele cu fasole și cârnați, grătarele stinse cu vin din belșug, înghesuiala din mall-uri și căutarea neîncetată de oferte. Este greu să le faci față, nimic de zis. Dar, aduceți-vă aminte!, „Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu”. Și „nu uita, când ești voios...române să fii bun”!

La mulți ani întregului neam românesc creștin!

VIZITĂ ISTORICĂ, ÎNTR-O ZI ISTORICĂ

Teodora Poptean

1 decembrie a fost în fiecare an un prilej de sărbătoare pentru Biserica Sfântul Dumitru Poștă. Anul acesta Dumnezeu a rânduit ca de Ziua Națională, în Biserica Sf. Dumitru, să sosească un oaspete deosebit de important în ortodoxie, Patriarhul Antiohiei și al Întregului Orient, Ioan al X-lea.

Preafericitul Părinte Ioan al X-lea, Patriarhul Antiohiei și al Întregului Orient, s-a întâlnit în biserica noastră, în seara de 1 decembrie 2014, cu membrii comunității ortodoxe de limbă arabă din București. Aceștia au participat și la Tedeumul oficiat, în care s-au înălțat rugăciuni speciale pentru poporul român și binele tuturor credincioșilor ortodocși.

Din delegația Preafericitul Părinte Ioan al X-lea, a făcut parte și PS Qais Sadiq, episcop de Erzurum, până nu demult, preotul comunității ortodoxe arabe. Numărul familiilor acestei comunități a ajuns la 90, față de 60 câte erau în anii 2007-2008. Preafericirea Sa, Părintele Ioan al X-lea, Patriarhul Antiohiei și al Întregului Orient, a vorbit despre păstrarea credinței în vreme de încercare: „Știm că țările noastre suferă mult acum, dar știm mai bine că toate aceste țări sunt în inimile noastre, mai ales că acum suntem în perioada sărbătorilor de Crăciun, de aceea ne rugăm pentru pacea lumii. Mesajul pe care l-am primit la Nașterea Domnului din cer a fost Slavă lui Dumnezeu în Cer și pe pământ pace, între oameni bunăvoire, de aceea țineți credința așa cum trebuie și să nu lăsați tradiția voastră după care ați fost crescuți în țările voastre. Îi mulțumim poporului român cu care am făcut o familie creștină adevărată, de aceea spunem fraților noștri români La mulți ani pentru ziua ocrotitorului Bisericii Ortodoxe Române - Sfântul Andrei - și pentru Ziua Națională a României. La mulți ani! ". Deasemenea, a mulțumit părintelui Mihai și credincioșilor Bisericii Sf. Dumitru, pentru primirea făcută.

Pr. Paroh Mihai Gojgar a menționat în cuvântul său similitudini între istoricul bisericii Sf. Dumitru- Paraclis Universitar și biografia Părintelui Ioan al X-lea, afirmând că „este o vizită istorică într-o parohie istorică”, într-o zi „binecuvântată și gândită de Dumnezeu”.

Credincioșii parohiei Sf. Dumitru au fost prezenți în număr foarte mare, biserica a fost plină iar tricolorul României a decorat sfântul lăcaș. Emoționantă a fost și primirea cu pâine și sare a cinstului oaspete, pâine făcută de mâinile unei enoriașe și oferită de frumoasele copile îmbrăcate în costume populare românești.

Alexandru Stănescu

(S.U.A. 2014) se inspiră din cel mai important bestseller al tuturor timpurilor: Biblia. Mai exact, din acea parte a Bibliei pe care Bartolomeu Anania o considera "uvertura operei mântuitoare a lui Dumnezeu". Cu asemenea sursă de inspirație, s-ar zice că nu poți da greș. Noe constituie unul din cele mai spectaculoase episoade ale Genezei: ne oferă primul Sfârșit al Lumii și "mărcile înregistrate" arcă™ și potop™.

Pe scurt, în textul biblic se vorbește despre un om care "umbla cu Dumnezeu", într-o vreme când Pământul se stricase și "se umpluse de silnicie". Ales să salveze neamul omenesc și animale din toate speciile, Noe construiește o arcă după indicațiile lui Dumnezeu. Adună provizii, apoi se îmbarcă (doar) cu familia sa în monumentală corabie care îi va scăpa de potop! Mențione: Noe avea o femeie și trei fii, care la rândul lor aveau trei consoarte. Dumnezeu potopește Pământul timp de 40 de zile, spălându-l de răutate. "Și a murit tot trupul ce se mișca pe Pământ". Mențione (din seria Știați că): singurele vietăți care au scăpat au fost cele subacvatice, de vreme ce ele nu au fost invitate pe arcă. Celebrul deznodământ ni-l prezintă pe Noe și familia coborând din corabie, sub curcubeul pe care Dumnezeu îl pune legământ cu "toată ființa, și apele nu vor mai deveni potop ca să nimicească tot trupul".

Asemenea unui înaintaș ilustru, regizorul este preocupat de limitele personajelor sale, majoritatea (sur)prinse în dezechilibre emoționale distrugătoare. Iar dacă personajul nu are asemenea tulburări, ele trebuie inventate. Din păcate, Biblia nu consimțea tulburări psihice în cazul lui Noe. Dimpotrivă, ni-l prezintă ca pe un om bun, rațional, chiar ultimul de acest fel de pe Pământ. Bine, nu vreau să concluzionez că tulburările psihice ar echivala cu răul. Noe rămâne om, cu defectele aferente, chiar dacă avea peste 600 de ani în vremea potopului.

Din start, apropierea unui regizor curios și versatil ca de textul biblic mi-a generat așteptări. Abordarea lui va fi intelectualistă, socio-antropologică, eventual deistă? Nu știu dacă chiar este ateu, sau doar se zvonește. Înclin spre a doua variantă, pentru că am descoperit un film în care prezența lui Dumnezeu (exclusiv sub denumirea de Creatorul) este mai pregnantă decât m-aș fi așteptat. E filmat și montat cu gust, în peisaje grandioase, cu creste și genuni de început de lume. Tocmai acest aer de zori ai umanității constituie partea lui forte. Și distribuția, alcătuită din laureați ai Oscarului, aduce un mare plus producției, dincolo de a o face extrem de vandabilă. Charisma aspră și bătută de vânturi a lui este exploatată la maxim, iar cucerește prin simpla apariție în foarte potrivitul rol de Matusalem!

Dar există un moment în care acest film o ia pe arătură, iar meticuloasa țesătură scenaristică de până atunci se destramă, cel puțin la nivelul așteptărilor publicului. Este chiar debutul potopului, care îl prinde pe Noe în toiul unei bătălii cu descendenții lui Cain. Este doar una din multe licențe poetice ale scenariului. Apele din cer se întâlnesc cu cele izbucnite din pământ (conforme cu textul original), prăpădind toată suflarea. Dar în arcă reușește să se salveze și căpetenia păcătoșilor – Tubalcain, care este ascuns chiar de fiul mijlociu al lui Noe – Ham, supărat pe tatăl său pentru că i-a refuzat dreptul de a aduce și el o consoartă pe arcă. În scenariul lui, dintre fiii lui Noe, doar cel mare – Sem – avea o parteneră de viață, anume Ila, rost de scandal între părinți și copii. Și, de parcă nu ar fi fost de ajuns beleaua cu Tubalcain, de la cârma vasului, Noe începe să interpreteze liber voia Creatorului. Hotărât că trebuie să moară TOȚI oamenii, inclusiv el și familia sa, doar animalele fiind sortite supraviețuirii. Criza Binelui (personificat de Noe) prin infiltrarea răului (personificat de Tubalcain) este încununată de un discurs ecologist, cu ecouri din ("Man is evil, capable of nothing but destruction") și din mult mai toxicul.

Imaginarea evenimentelor de pe arcă, explorarea relațiilor dintre copii și părinți, problemele de conștiință ale protagonistului și redimensionarea acestuia (cu accent pe posibilă sa parte întunecată) erau direcții legitime ale dramatizării. Dar nu doar completează, ci schimbă puțin prea mult din narațiunea biblică, iar publicul nu acceptă schimbarea atât de ușor. I-am simțit pe unii fremătând în sală, chiar chicotind și discreditând "răsturnările de situație". Cred că acest film funcționează mai bine pentru un public nefamiliarizat cu Vechiul Testament. Ca basm pentru copii și adulți (vezi), e suficient de convingător, dar ca scenariu inspirat dintr-un text sacru, unde fiecare virgulă contează, pare a rata intenționat câteva accente. Lui îi rămân o introducere și un deznodământ mai apropiate de cuvântul Bibliei. Dacă nu punem mare preț pe desfășurarea acțiunii, ne putem mulțumi cu ele.

publicat pe PASEIST, 09.04 2014

Proiectul social-filantropic: Hai să fim mai buni în Postul Crăciunului!

Activitatea de ajutorare a persoanelor fără adăpost a continuat și în sâmbetele din 22 și 29 noiembrie. Vă rugăm ca în acest post, să donați cât puteți dumneavoastră pentru sprijinirea proiectului, la pangarul bisericii sau după fiecare Sfântă Liturghie. Sunt mulți oameni care au nevoie de ajutor și, în postul faptelor bune și al milosteniei, vă îndemnăm să vă gândiți la ei. Dumnezeu are grijă de cei sărmani, prin noi. Haideti să îi ajutăm!

Curs de pictură la Biserica Sf. Dumitru- Poșta

Pe data de 20 Decembrie, parohia Sfântul Dumitru organizează un curs de pictură pentru copiii care nu au posibilități financiare, grupele de vârstă fiind de 6-10 și 11-14 ani. Așteptăm înscrierile până în data de 15 decembrie la adresa:

deliaorman@gmail.com sau după fiecare Sf. Liturghie, la Biserica Sf. Dumitru.

SFÎNTA ANA – NECESITATEA STĂRĂVINTEI ÎN RUGĂCIUNE

Filip Scarlat

Ana este unul dintre cele mai frumoase și răspândite prenume de fată de pe teritoriul României. El reproduce un vechi nume ebraic Hanna, purtat de mai multe personaje biblice, care înseamnă "a avea milă, a binevoi".

Cultul părinților sfinți ai Maicii Domnului, Ioachim și Ana, este foarte vechi, îndeosebi în părțile Răsăritului; în anul 550, împăratul Justinian a zidit la Constantinopol o biserică în cinstea Sfintei Ana. Astăzi Biserica Ortodoxă ține anual trei sărbători în cinstea bunicii Domnului nostru Iisus Hristos: la 9 septembrie (Sfinții Părinți Ioachim și Ana), 9 decembrie (Zămislirea Sfintei Fecioare de către Sfânta Ana) și (Adormirea Sfintei Ana).

Cred că îi putem încadra pe Sfinții Ioachim și Ana în categoria sfinților discreți, cu o viață simplă, pe lângă care trecem nepăsători, așa cum trecem de multe ori și pe lângă icoana Sfintei Ana din biserica noastră, grăbiți să ajungem la ușa Sfântului Altar.

Despre bunicii Mântuitorului, Sfintele Evanghelii nu amintesc nimic, dar tradiția creștină ne dă mai multe amănunte. Amândoi erau din tribul lui Iuda, tribul din care a fost ales Regele David și trăiau o viață sfântă; stăpâneau mari turme de oi, dar, din nefericire, o grea durere le umbrea viața: nu aveau copii. La evrei, faptul acesta se considera o pedeapsă de la Dumnezeu și constituia o dezonoare pentru familie; uneori li se refuza primirea darurilor pe care le duceau la Templu. Măhnit și umilit, Ioachim a plecat cu turma la munte, unde a rămas timp de cinci luni, până când un înger îl sfătuiește să revină la Ierusalim; același înger, trimis de Dumnezeu, îi destăinuie Anei că la întoarcerea soțului de pe munte, ea va fi mamă. Plină de fericire, Ana merge în întâmpinarea lui Ioachim și-l întâlnește la "Poarta Aurită". O bucurie adâncă le cuprinde sufletele când se privesc unul pe altul și împreună mulțumesc lui Dumnezeu că le-a ascultat rugăciunea îndelungată. În prima perioadă a cultului Sfinților Ioachim și Ana, pictorii au ales tocmai această întâlnire a soților fericiți pentru a le cinsti amintirea în sfintele icoane. Mai târziu, Sfânta Ana va fi reprezentată ținând-o în brațe sau alături de ea pe copila Maria.

Pentru noi, Sfânta Ana trebuie să fie un model demn de urmat, unul al stăruinței în rugăciune către Dumnezeu, cu credință, nădejde și iubire. Ea este dovada că Dumnezeu ascultă întotdeauna rugăciunile noastre și ne îndeplinește cererile atunci când El crede de cuviință. Părinții care își doresc foarte mult un copil trebuie să știe că vor avea un sprijin puternic în Sfânta Ana, bunica noastră a tuturor. Haideți să o descoperim pe Sfânta Ana!

7 decembrie
Sf. Filofteia de la
Curtea de Arges

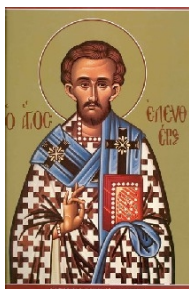
9 decembrie
Sf. Ana

12 decembrie
Sf. Spiridon al
Trinitundeii

13 decembrie
Sf. Lucia
fecioara

15 decembrie
Sf. Elefterie

17 decembrie
Sf. Prooroc Daniel

18 decembrie
Sf. Daniil Sihastrul
și Sf. Sebastian

Școala de duminică - de la ora 18

Parohia Sf. Dumitru Poștă, Paraclis Universitar, a deschis un nou ciclu de cateheze, Școala de duminică. Catehezele, lecții de religie și teologie, se adresează adulților. Studiu biblic, aspecte practice ale prezenței în Biserică, filme creștine, dialoguri pe teme actuale și multe altele vor fi în atenția noastră în fiecare duminică între orele 18-20.

Contribuția anuală a credincioșilor Parohiei Sf. Dumitru-Poștă este de 100 de lei. Persoanele cu dificultăți materiale sunt scutite. Această contribuție anuală este folosită în special pentru plata utilităților.

Serile catehetice - luni de la ora 18

În fiecare luni, de aproape cinci ani, la serile catehetice de la Biserica Sf. Dumitru Poștă, temele sunt diverse: de la cumpătare la pocăință, de la simbolurile creștine la minunile din viața de zi cu zi, toate spre a ne aduce mai aproape de Dumnezeu și a răspunde la întrebări pe care în viața de zi cu zi nu avem cui să le punem. Ora de începere s-a schimbat, așa că vă așteptăm luna de la ora 18.

Program catehetic în următoarea perioadă:

8 decembrie – Secularizarea tradițiilor religioase

15 decembrie – Sărbătoarea Crăciunului

**Biserica Sf. Dumitru –
Poștă**
Str. Franceză Nr.1 Sector 3,
București
0727 394 631

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar
Redactor-șef: Teodora Popțean
Tehnoredactare: Emanuel Tudor
Distribuție: Mihaela Iancu

Tipar:

Adresa (punct de lucru):
Strada Economu Cezărescu nr. 45, sector 6,
București